

1996./1 MÁJUS

ÁRA: 59 Ft

Fielen

AHOL
ÉRTÉK AZ ÉSZ!

SZART

AZ ESTIEI NEVES
BOHEMKÖR*
KIADVÁNYA
2. SZÁM

polgárpukkasztó képzőművészeti
magazin

*bohém jr rendezetlen életviszonyok
közt könnyed és könnyelmű opti-
mizmussal élő, a társadalmi fórmák-
kal nem nagyon törődő, jó kedélyű
ember, főleg művész

ELŐSZÓ

A szART magazinnal nem célunk kiszolgálni senkit.

A szART magazin mindenkor poros sarokban dohosodó hulladék helyett három géniusz sarkában levő szenzációhajhász hírűjság.

A szART magazin múlhatatlan értékeket felvonultató bulvárlap.

A szART magazin grófok és művészek bonyolult szabásmintája.

A szART magazin másodosztájú első számát is megelőző második számú elsőosztályú körmönfont havilap.

A szART magazin mikroszkóp a legnagyobbak és ön között.

A szART magazin az oxfordi könyvtár sűrítvényeként, de azt megszűrve és teljessé téve megjelent, kezében tartott valóság.

A szART magazin egy olyan kártyapakli, amiben három adu ásszal találkozunk: John Padossal, Andrej Bodobáccsal és Geo Gonzalezzel.

A három ütőlap együttesen az E.N.B.-t, azaz az Estidei Neves Bohémkört éri. Az E.N.B. a legégetőbb, mindenkit érintő, a művészetben kifejezhető problémákra közhelymentesen rámutató, elvont tömörülés, amely romlott, de nem éretlen, didaktikus, de nem szájbarágó, önző, de nem öncélú, király, de nem oroszlán. Aki az Estidei Neves Bohémkör lapunkban közzétett forradalmától mégis elzárkózik, az menjen egy önkiszolgálóba, és olvasson valami SZART!

1996. február 24.

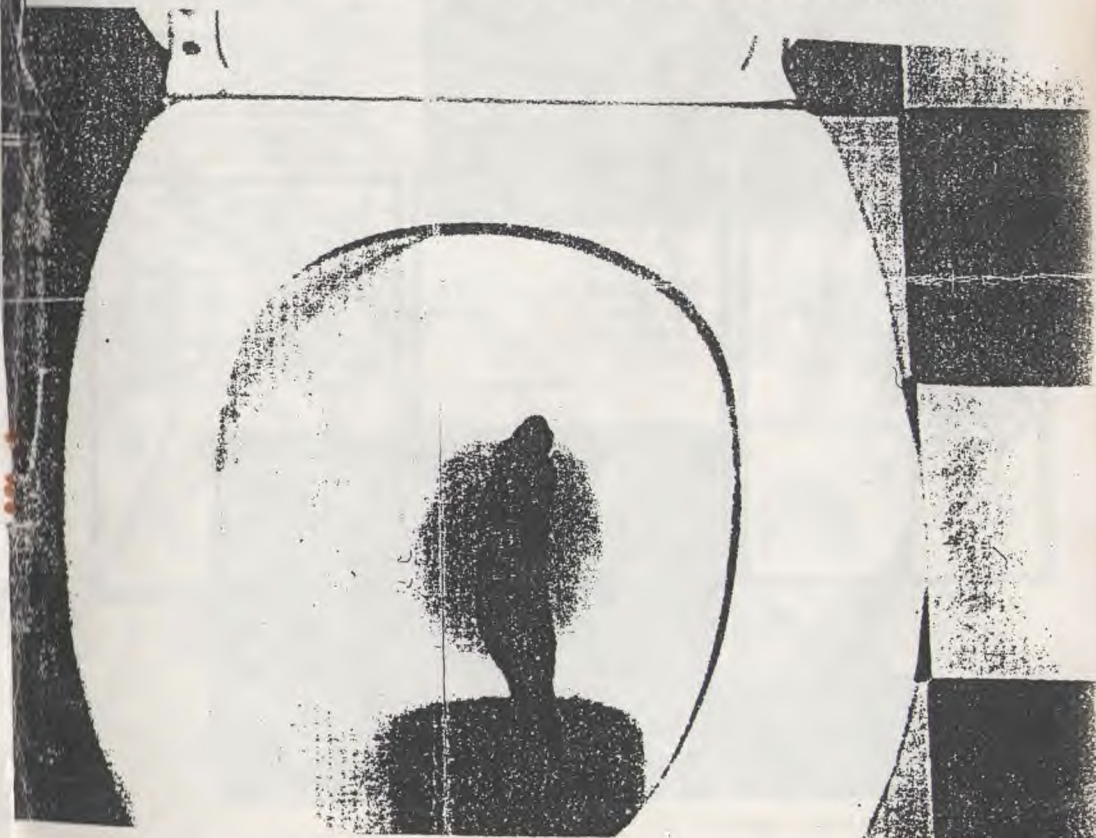
Szerkesztő
szerkesztő

Az Estidei Neves Bohémkör, ahogy Rodin megálmodta

A szART-FÜLES megjelenését kerek egy esztendő, hisztérikussá fajult türelmetlen várakozás előzte meg, az egyre nagyobb, monumentálisabb, sőt lazábbá váló rajongói tábor részéről. Hogy miért csak most jelentkezünk? Forradalom a festészetben, forradalom a művészetben, és forradalom a lapkiadásban! Nem tartozunk senkinek se magyarázattal! De bizvást a jövőben: a tőkésréce se kéthetente ölti fel díszes nászruháját, mi se kéthetente jubilálunk...

A szART szerkesztősége nem kapott székrekedést!

SZART KAPTUNK SZÉKREKEDÉST !!!

Dr. Zsaráth Károly

A legkevésbé se igazság, de forrongó szikra uti fel szavamat! Szekerce az égen, csillagok a fényben, sátrák a révben! A komp fedélzetéről ismét a három ünnepeit zseni intaget a munkájukat lelkesen végző dakk munkásoknak, és a ringliszíren bohóckodó turistáknak.

Szélcsendben érkezett a TORNADO-mozgalom? Korántsem! A hosszánomértő nyomdászok kedvéért most értelmezem a gyakran nehezen emészthető legújabb festményeiket.

Nyikorgóan nyíló vasajtók, rügyező orchideák, szárnyaszegett vándormadarak az áramjárta struktúrában. Az összekuszálódó szerkezetek mögött Geo Gonzales titkos fundamentuma feszül.

A képcsarnok másik sarkában található John Pados, amint kitárt karokkal a környező üres falra mutat Képe-

im címmel. Kávészünetben a művész elmondta: "A 20. századi embereknek meg kell tanulni meggyőződni." -Vagyis a polgárjogok önmagukban elégtelenek.

Bazzalikumillat, kamillák szálló virággpora, friss mentolgőzből előgomolygó lidércek. Állábacsok, sejtmagok, ostorok, papucsállatkák, és félredobott strandpapucsok Andrej Bodobács jogagyakorlatként összetekeredett képein.

Dr. Zsaráth Károly
vizuáldoktor,
művészeti filozófiai adjunktus

Geo Gonzales:
7A+ - Kt = zéró
/tempera, gerincvelő/

John Pados:
Önsanyargatás
/akvarell/

Andrej Bodobács:
Háromkirályok imádata
/fröcskölt szer-
ves anyagok/

Szerkesztőségünk azonban a közszemlére bocsátott képeken túl érdekesebbnek tartja a "szürke hétköznapokba" való bepillantást.

Lássuk a medvét!!!

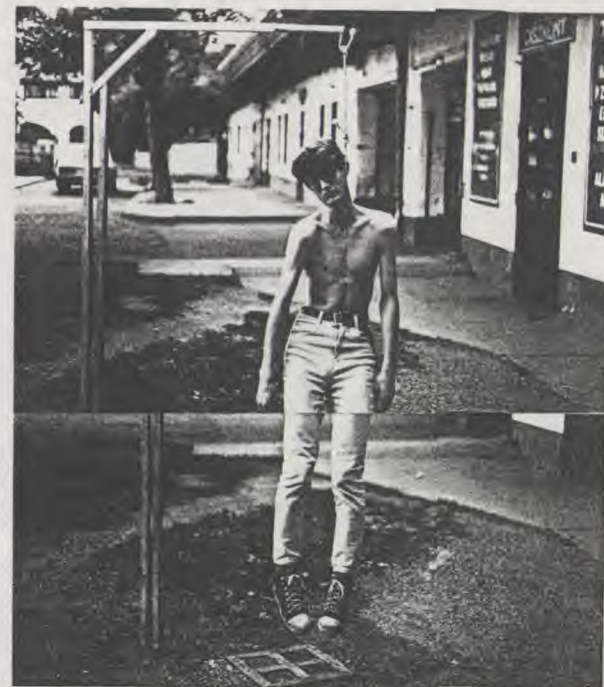
A halhatatlan lázadó

Gyász hír

Borzalmas és szenzációs hír rázta meg a nyugalomhoz, békességhez szokott művészvilágot. Felakasztva találták John Pados és hűséges kutyáját egy nyüzsgő budapesti piac téren. A kegyetlen gyilkosságot az Isten Östora nevű sátánista szekta követte

el, úgy mond "égi sugallatra". A hírt Andrej Bodobács és Geo Gonzales a beavatottak halvány mosolyával nyugtázták. A temetésen a gyászolók legnagyobb megdöbbenésére John Pados kilépett koporsójából, és így szólt a seftesek és giccskereskedők tömegéhez: "Gyerekek! A művészet halhatatlan, így én is! John Pados meghalt, Bernard Vizualizé megszületett!"

"A művészet szemüveg nélkül halott!"

..Modigliani él!?

avagy a művészi halhatatlanság nem mindenkinek adatik meg...

"Modigliani él!"

- a fotókat Geo Gonzales készítette barátairól, akiket igencsak megtréfált egy róluk festett, megszólalásig eredetinek tűnő "Modigliani-képpel". Míg az első fotó "házi használatra", a második már az újságoknak készült. (Erről a művészek arckifejezése is árulkodik.)

Geo Gonzales a kép megfestésével arról is tanúbizonyítást tett, hogy ő is tud olyat alkotni, mint Modi, de mesterségbeli jártasságát nem annak villogtatására használja fel. Vagy ahogy ő mondta azóta legendássá vált Etimológiai arany metszés című karcolatában: "Úgy kapcsolódik a mű az anyaghoz, ahogy a műanyag a műhöz. Ezt úgy értem, hogy egy emlékmű emelése nem anyagi kérdés, hacsak nem műanyagból készül. Mindenki lássa be: a találatom sohasem momentum és a perfekcióra való törekvésben aligha rejlik több feszültség, mint egy papírstanicli eldurranásában." Azt hiszem, ehhez nem kell kommentárt fűznöm.

TAPSVIHAR A COLOSSEUMBAN

Modigliani lelki üdvösségéért adott koncertet a Csáktornyai Szimfonikus Zenekar közreműködésével a Bécsi Filharmónia felkérésére az Estidei Neves Bohémkör Rómában.

A Bernard Vizualizé vezényletével megtartott furcsa hangversenyen Geo Gonzales szólístaként vett részt. Képvonóként éppen káprázatos hatkezes zongorajátékához készülődik a művész. Megszólalt Andrej Bodobács egyedülállóan virtuóz gitárszólója is, ami végképp lenyűgözte a hallgatóságot. A koncert után, a végtelennek tűnő tapsvihar elnémultával Bodo-

bács így kiáltott az előkelő, frakkos római publikumhoz: "Hé, pingvinek! A Paganini-legenda egyszer s mindenkorra végetért!" - majd a művész, a kételyek eloszlatására, - mintegy jelképesen szemléltetve gondolatát - brutálisan összezúzott egy megörökönyödött zenész kezéből kitépett Stradivari hegedűt.

Persze pingvinek nem csak a déli sarkon (az olasz csizmaén) vannak, hanem...

PÁRIZS

KI FESTI MEG ÚJRA A PÓTOLHATATLAN ÉRTÉKŰ KÉPEKET?

Elbírálta, kizsűrizte, és máglyára küldte a Párizsi Szalon meghökkent döntőbizottsága az Estidei Neves Bohémkör alkotásainak pótolhatatlan darabjait. Az eseményről tanúskodó fotó magáért beszél: Kicsit balra a Szalon elnöknője, Barbara Montiqué látható, amint bazári tomahawkjával gúnyosan búcsut int a művésztől, akárcsak a fénykép jobb alsó sarkában lévő fiatal sablonművészek-kezüik fel tartásával.

A történetekről rosszállóan, néma fejcsóválással vettek tudomást a művészek.

A MŰVÉSZEKET NEM LELKESÍTETTE AZ ÉRTELMETLEN PUSZTÍTÁS

DE A BOSSZÚ NEM MARADT EL-LÁNGOKBAN A PÁRIZSI SZALON

A három bohém tehát végképp szakított a tradicionális művészi formák kisiskolás világával és az avantgarde anakronisztikus misztifikációjával. Ami pedig eztán következett, azt jólneveltségük ellenére se köszönhatték meg a finnyás akadémisták:

Geo Gonzales -aki épp Magyarországon tartózkodott- a művészek megbélyegzése ellen tiltakozva a Párizsi Szalonnak jókora fűgét mutatott. A művész utálatát is kifejezte: 10 dkg. párizsit szeletelt egy nyilvános WC piszoárjába...

A lázongó Geo Gonzales sokatsejtő mozzanatának színhelye, mely egyébként feltűnően hasonlít a Hundertwasser-Haus férfi WC-jéhez...

Gonzales nem sörreklámnak szánta a művészek megbélyegzése elleni tiltakozását...

Bernard Vizualizé Párizsban akciózott.

Egy mosdatlanságtól bűzlő sanzonénekes szájából kihullt a harmónika, amikor a Montmartr-on lézengve megpillantotta Bernard "alkotását"-egy tájékoztató jellegű KRESZ-táblát: Zsákutca...

Andrej Bodobács se nagyon ildomoskodott, amikor a Párizsi Művészeti Akadémián, mintegy közölve távozási szándékát, benyújtotta utolsóinak szánt egyetemi szakdolgozatát, egy széklettel összekent piszkozatot. A díszes küllemű dosszié ünnepélyes átvételekor Bodobács hírneves professzora még nem sejtette, hogy mit szorongat kezeiben...

Új bók a serdülőkorból

Susok Baboveč -
a szakáll-herceg

Ő az, aki nem csak író, költő, műfordító, teoretikus, fizikus, filozófus, matematikus, kémikus, biológus, csillagász, jogász, esztéta, építész, történész, lángész, teológus, nem csak tudományos szakember, és nem csak neves elméleti munkatárs; hanem még polihisztor is. Sőt! Nem csak művész, hanem műélvező is...

Utópisztikus költészetének mérhetetlen eszmei súlya pedig az űrhajózás, és azon belül is a súlytalanság állapotát idézi...

*Spánekem e pár heteken mekkorát
a művészt hallatlanul hallgatóságát liédelt,
S az Aljuzny küldetést magára vállaló SzART
nyújtás. Susok B.*

Szart!

Tornádóra vér pezsdül,
Nem kell már a mestermű.
Szem nélkül, csak szájjal,
Írást, festést tálal.
A három bonyolult elme,
Hol van az értelme?
Fellegekben barátocskám:
Távol tőled, távol jócskán.
Hova lábad fel nem vihet,
Hova lelked fel nem érhet,
Ahol nem kell semmi művész.
Ott ragyog a három művész.
Olimposzon az istenek
Sárgák már, mert irigyek.
SzART újságot akarnak?
Szarjanak csak maguknak!
De ti, halandó emberek,

Ha SzART akartok, jöjjetek!
Itt van minden művészet,
Új és jobb, hát fürkésszed!
S ha megjött már hozzá kedved,
Fessed a papírt, fessed a tested
Neked is csak azt ajánlom,
Legyél művész, kis barátom!

János Bodabbes: In memoriam S.B.
(székely, vész, marónátron)

Vélemény

Népiesch a költészeted?
Az is valami-barátom!
A hajad apródok frizurája,
S ha tarisznyádat meglátom...

Érzem az istáló büzt,
Ami népi álmodban rohad.
Nem kell már a múlt,
Kinek kell a fene lovad!

S neked ez a költészet?
Jövőt megjárt fiacskám!
Te sem tudsz semmi mást,
Csak rohadni az útpatkán!

Írogatsz, de vajh' minek?
Ki olvassa el azt majd?
Büdös az, kérlek szépen,
Mint vízbe máló régi sajt!

Egy a költő csak, biz,
Egy ma már,
Kinek tollá' öröm,
S csodálat, hogyha jár.

Szerénységem tiltja, hogy
Őt most megnevezzem,
Hogy továbbra is szerényen,
Soh' szívesen verset szerezhessen.

Bernare Vizualize: Jogot a buszoknak!
(étolaj, vészon)

Jogot a buszoknak!

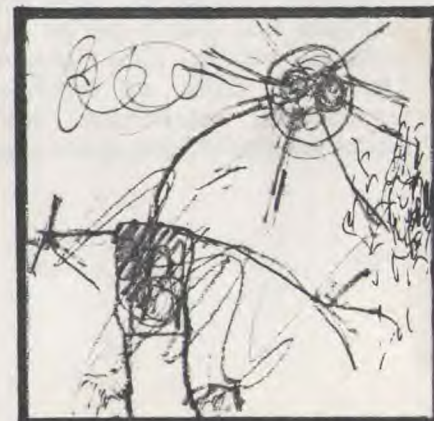
Csuklós busz, oh a sárga,
Úton robog jégben, sárba;
Küzd és sikolt, hogy feljusson,
S a másik oldalon lassan csússzon.

Ezer embert repít, visz a célhoz,
Hol kánaán vár, s a lét nem kínoz.-
Hova vágyik? Hol megpihenhet,
Hol üresen, kongva elmerenghet.

Élete rég rossz rabszolgasors,
Mert még bár van célja,
Még szállít, még pöfög, még gyors,

De egyszer eljő a végső garázs,
Megölik, szétszedik, elkorrodál,
S jönnek a szerelők...ezer darázs!

*Susok Baboveč
sk.*

Geo Gonzales: Baboveč hetedszer
(zománccfesték, ragasztó)

LIMBIKUS TELESZKÓP!!!

Azzal nem mondunk újat, hogy manapság nincs olyan ember, aki ne művészkedne otthonában, eldugott présházában, vagy akár profiként múzeumokban. Ám ezek a produkciók, legyenek avítak, vagy az újszerű irányzatok újszerű hirdetői, mindenképpen semmitmondóbbak, közömbösebbek, lényegtelenebbek, szürkébbek és egyformábbak, mint Ricsi és Misi. No nem a Közép-Kelet-Európai blokkról, hanem a napfényes Portugáliáról lesz szó. Andrej Bodobács (aki egy porszemet éppolyan egyszerinek és megismételhetetlennek tart, mint egy piaci tyúktojást) Lisszabonban kétperces happeningjében sematizálja röviden elveit. Az életet jelentő akvadukt árnyékában kiteríti megamorf festményét, melyen a 66-os utat részletgazdagon ábrázolja. Kezében buzogányt pörgetve lassan halad a húsz méter hosszú festmény végéig, ahol hirtelen felkiált: "Teleszkóp!" A kritikusok Lisszabont azóta az önkifejezés fellegvárának tartják. Egyikük jegyezte fel noteszában: "Kolumbusz fényes tojása* végleg szétplaccsant, Bodobácsé azonban egy és oszthatatlan."

A mindenre kész Andrej Bodobács Portugáliában, hátán buzogányokkal teli hátizsák és a megamorf festménytekeres

* Kolumbus(z) tojása nehéznek látszó kérdés ötletes, könnyű megoldása

A KOZMOPOLITÁK SZEKÉRTOLÓJA

avagy
Kukába a lóhússal!

Bernard Vizualizé, a tőle már elvárható "három A" jegyében indította útjára a legeslegújabb esztendőt is. A mindenre kész Alárendelt Autonóm Alkotó most az ezeket megmértelyező népi álkultúra ellen emelte fel szavát, ólomból készült kabátját és antigravitatív ólombakancsát. Szinte lebegve lépett a lappangó parasztláz leginkább tapintható tünetéhez, egy Dózsa György-emlékplakettekkel megrakott ósdi szekérhez, melyet ujjhegye érintésével az örök megsemmisülés szakadékába taszított.

A hétköznapinak tűnő, mindennapos kis gegnek azonban egy kiugró pikantériájáról is beszámolhatunk, amikor is a maestro egy korunknak nem megfelelő magyaros díszfokost - az ódivatú varfokon könnyedén egyensúlyozva - mindenki szeme láttára térdén tört ketté.

EMBERI ÉLETEK A PÍPÓGYA ORVOSOK KEZÉBEN

Geo egy tavalyi performance-én a balesetvédelmi szabályzatot könnyelműen áthágva súlyosan leégette környezetét és magát is. Kórházi ápolói megbabonázva emlegetik a napot. "Gonzales ritmikusan ismételte ágyában az "embrió" szót, és csodák csodája, égési sebei - akár piszokfolt a mosóporreklámban - felszívódtak."

Az isteni Geo, a nagy (ön)gyógyító...

...és az elképedt orvos

A kórház sebészeti osztályán pizsamában sétálgató Gonzales a műtőhöz keveredve egy munkáját precízen végző, komoly orvoshoz lépett. "Elgépiesedett világunkban jólesik a könnyed humor." - mondta, majd a polcra egy szikét a kezébe véve a bealtatott Jutka nevű asszony jobb vállára stilizált kagylóformát metszett. A doktor elképedve kérdezte: "Mit jelentsen ez? Ki maga és mit keres itt?" Gonzales néhány mozdulat után így válaszolt az értetlenül bámuló orvosnak: "Pofonegyszerű. Ha sebészetről van szó, akkor kutyából szalonját, ha művészetről, akkor kurvából madonnát, ha pedig temetésről beszélünk, akkor Jutkából palántát farag Geo Gonzales, a divatkirály." A szikét elnéző mosollyal helyezte a sebész zsebébe, majd az ablakon át távozott.

"Azt várják tőlem, hogy megmondjam, mi a művészet? Ha tudnám, akkor sem árulnám el."-bölcseledett Picasso.

Nos Geo Gonzales, reggelijének fogyasztása közben egy érdeklődő újságírónak egyszerűen csak ennyit válaszolt: "Barátocskám! Számomra a művészet egy robogó vonat, melyben -nem titok- a mozdonyvezető én vagyok. Ezzel egyébként gyerekkori álmom is megvalósult." A hitetlenkedő riporter kedvéért néhány nap múlva a tevékeny Gonzales "Kommunikáció üvegen keresztül" címmel happeninget rögtönzött. Szimbólikus jelentésű tartalmas akciójával a művész a ránehezedő banalitás felelősségét, illetve a XX. századi, önmagát elszigetelő ember frivolitását a-karta kifejezni.

Nagy feltűnést keltett Geo happeningje...

Az Estídei Neves Bohémkör tagjai, amint egy bútorbolt kirakatában alszanak

A sikertől megszedült Geo Gonzales és társai illegálisan(!) "beköltöztek" egy bútorbolt kirakatába. Nem csoda, hogy hamarosan felháborodtak a bevásárló nyárspolgárok és feljelentették a bajtérítőknak hitt lezser művészeket.

Pedig, nyilatkozták a művészek-"a művészi nyíltság éppolyan fontos, mint a természetvédőknek a szakáll. A művész a társadalom kirakatában él, am nem kirakati bábú."

MIKROSZKÓP ALATT: *Andrej Bodobács*

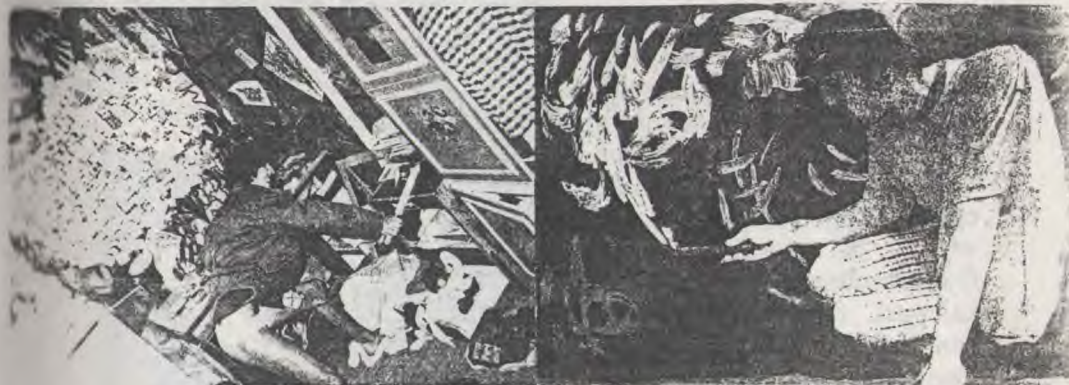
A szART magazin jóvoltából most sok könyvbúvárunk bepillantást nyerhet korunk legnagyobb lángelméjeként elismert Andrej Bodobács (életművész) szertelen magánéletébe. A legeltökéltebbek talán megsejthetnek valamit mindabból, amit kultúrának nevezünk. Ezt a pártatlan elmét, akit (kérdésünkre, születési országának a Föld-bolygót nevezte meg, ami abszolút egyetemességre és mély experimentalizmusára is frappánsan rávilágít) most Békásmegyeren találtuk meg, amint a panelek közti csatornában a szennyvízből visszamaradó masszafestészet parányi izgő-mozgó emblémáját, egy a kezében tartott bodobácsbogarat emelt napvilágra.

A lakótelepi üresszebb értelmiség melletti elszánt kiállása télipalotája medencéjének vizében is jól tükröződik, amit Bodobács-lovardájával együtt-mindig is a könnyed testépítés eszmélyének (kondíció=konfúzió) szentelt. Egy-egy jeges úszás alkalmával ugyanis visszavezeti tudatát őshazájához, az Ural zord vidékére, amit ő a magányosság lírai megfelelőjeként, tradicionalitásával megnövelt opozícióként értelmez.

A "transzszibéria-tréning" utáni összes létező fafajta gyanútjának üdítő gőzében tartott napfürdőzéssel Bodobács különös zenélésbe kezd, majd alsónadrágban, vagy fél kezén egyensúlyozva festi meg apokaliptikus képeit, melyeknek virágkorát a 2500-as évektől becsülik.

Andrej grandiózus vásznain kézzelfoghatóak a dimenzionált, és rétegződésében permissív világ csomókba rendeződő mikropillanatai. Szomorú tény, hogy vásznain száradó, és kádakban elterülő anyaga már most a másolató amatőrök műkedvelő siserehadának elapadhatatlan forrása.

Susok Baboveč (korunk méltán büszke poétája) így ír géniuszunkról és a markában tartott művészcsöcselék közti, kulisszák mögött zajló meddő harcrol; "Bodobács, a Purgatórium szilaj portása; évszázadok múlva ha lesz még egy kortársa..."

Bodobács, a Purgatórium portása

Táguló horizont, duzzadó ezők

Transzállapotában Gonzales a világ valós értékeit látta meg, a szeretetet és a mosolyt. A pénzt pedig úgy látta, mint trágyacsomót a fehér abroszon. Ezek után válhatott Gonzales egy új világ fallikus nemzőjévé. A bálványozott ősférfi, fején turulmadár szőréből font kalappal, furulyaszó kíséretében adott műveivel pezsgő nemiséget impotens ábrándozók kígyózó zarándokseregének. Hisz ahogy Gonzales írta vallomásában: "Az emberi lét célja művészetem nélkül nem más, mint a párzó szarvasmarháké." A bölcs látnok az ágas-bogas, de mégiscsak égnektörő agancsokra célzott, amit Susok Baboveč létösszegzően megerősít költeményében: " Újdonság megújult / Másság megmászult / Szűk ketrec beszűkült / Tágas horizont kitágult."

Geo, a világnemző

Geo Gonzales: Ratio Educationis
(alufólia, terpentin, tükörtojás)

Geo Gonzales: Lehel's Horn
(kutyaszőr, genny, akril)

ÖLTÖZTESD FÖL GEO-T!

akinek szintén nincs mit takargatnia

a ravasz róka

A nevezetes sajtótájékoztató érdekessége-Geo Gonzales

Semmibevéve a farsang időtartamát, egy március tizenötödikei ünnepélyes budapesti sajtótájékoztatón a művészek rókaálarcban jelentek meg, tiltakozva a környezetszennyezés és az állatok országúti elgázolása ellen.

Jelmezük annyira élethű volt, hogy az utcán a rémült járókelők le akarták lövetni a művészeket...

...Szerencsére a képzetlen erdőőrök puskáiban vaktöltény volt

Az akció sikerén felbuzdulva az Estidei Neves Bohémkör tagjai mindennapi viseletté tették az álarcot. Eleinte a feltűnést kerülték vele, aztán amikor már a rajongók körében divattá vált, fölthagytak viselésével. "Tartok tőle, hogy egy uniformizált társadalom rókalidérces rémképét vetítené elénk a rókamánia!"-Mondta Susok Baboveč.

A SZTÁR!

Bernard Vizualizé, lakásának bejárata előtt: "Nincs titkolnivalóm, ezért a bejárati ajtó is üvegezett." Persze műhelytitkait nem lesheti el senki. Bernard speciális ólomszobrai a pincében készíti. A bejárati ajtón látható vidám, néhol cinikus leleskítő feliratok nem a látogatók elriasztásának célját szolgálják-hanem névtábla helyett vannak. "A névtábla olyan, mint a filmfelirat: anélkül is megérthetjük a rendező gondolatait. Főlősleges szájbarágás."-mondta a művész az elképedt fotóriporternek.

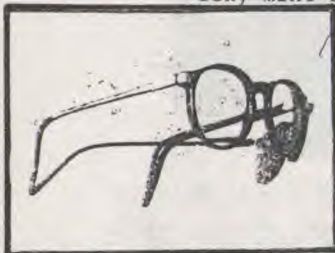

Tülekedő epigonok Bernard Vizualizé ajtajánál

Értéket - elérhető áron

Egy árverésen műértő milliomosok százai verekedtek össze, amikor Bernard Vizualizé újhullámos neobarokk aranszemüvegének lopott másolata került kalapács alá. Az így összetört szemüveg dedikált darabjait szétszötták a felbőszült embereknek, akik jól ismerhették a "SZART"-filmet, hiszen annak egyik jelenetében így szólt a művész dr. Zsaráth Károlyhoz: "Fiaskám! A szemüveg éppúgy művészi kellek, mint az ecset és a rongy."

A híres szemüveg, mint a művészet szimbóluma...

...és a másolatáért küzdő elvakult tömeg

NEM KELL KENYÉR!

Andrej Bodobács egy élelmiszeráruházban, egyik művészi demonstrációjaként látványosan szétaposott egy ropogós kenyeret, jelképesen felszámolva a fölösleges szakmák egyikét (pék).

Az oxfordi könyvtárban a könyvek között elmélyülő intellektüellek szokatlan lármázásra lettek figyelmesek. A polcok közt örjögő művész -Bernard Vizualizé- a könyveket szétdobálva fülsértően fölülvöltött: "Szarrágás az egész!!!"

Geo Gonzales egy alamizsnáért könyörgő koldus kalapba gyűjtött filléreit gálánsan szétrugta. Majd a könnyekre fakadt ingyenélő süketnek "a pénz nem boldogít" szavakat szerényen suttopta.

MÉG KAPHATÓ

MORE AND MORE: SZART Film Club Hungary
FODOR/DNI LÉTESÍTÉS: Dr. Zsaráth Károly, 7025 Pécs,
Bonyházi út 91.

...ÚJ SZELEK FÚJNAK!

Jelenet a perspektív próza című performanszból

A legmagasabb művészi ideákat -az Esti dei Neves Bohémkör alkotói szerint- ellentétes irányokból is meg lehet közelíteni. A művészet létrafokait megmászva értek el ők is -bár más-más megközelítéssel- az abszolút csúcra.

Az előadás sikeres volt. Eredménye: Geo Gonzales és Bernard Vizualizé másfél órán keresztül integettek az olvasóknak a létrák tejjéről, míg lent Andrej Bodobács zenés barátjaival egzotikus ritmushangszeren produkált.

Rossz nyelvek szerint csak a "babérok villogtatására" készült, sőt néha már-már a "pózolás érzetét keltette".

A MŰVÉSZET HALOTT VOLNA?

Hiába is
pencelgatoljuk
a MŰVÉSZETET...

...semmit
nem tudunk
meg róla...

Forgassátok
a SZART-ot!

...ALIGHA!

Művészet?
Ugyan, hol?!

A SZART-ban,
mester!

**HAGYD, HOGY ÁLMAID
VALÓRA VÁLJANAK!**